

ikke trængte til Hjælp. Nu skulde det ligeledes være interessant at kende Navnene paa disse 123 Kommuner. Der er neppe Tvivl om, at et Overskøn vilde komme til et ganske andet Resultat. Jeg vilde mene, at en Offentliggørelse af saadanne Kommuners Navne vilde være opportun. Men paa den anden Side maa jeg erkende, at disse Kommuner, ved at man har indført Skønnet, er blevet ledet ud i Fristelse til at lade være at gøre noget for de gamle. Men alene dette, at saa mange Kommuner ikke har brugt Loven, synes jeg viser, at Skønnet paa dette Omraade er uheldigt, idet Kaarene for de gamle derved bliver uensartede, og det var jo netop Lighed, vi vilde søge at fremskaffe ved Aldersrenteloven.

Den tredie Fejl ved Loven var de smaa Satsler. 35 og 40 Kr. var ganske vist mere end oprindelig foreslaaet, men alligevel var det saaledes, at 35 og 40 Kr. henholdsvis for 1 og 2 Personer var for lidt til, at de gamle kunde faa fuld Dækning for deres Brændselsindkøb.

Det af Indenrigsministeren forelagte Forslag skulde altsaa bøde paa den efter min Mening tilstedeværende Uretfærdighed i den tidligere Brændselslov. Og nu skal jeg straks erkende, at ogsaa dette Forslag jo har Midlertidighedens Karakter. Det er saaledes, at Loven i Virkeligheden kun skal gælde for den kommende Vinter; men der er alligevel ved denne Midlertidighed et ganske andet Forhold end ved den tidligere Lovs Midlertidighed. Den tidligere Lovs Midlertidighed saa man tydeligt var givet for at komme bort fra at yde Brændselshjælp. I dette Lovforslag ser man af forskellige Ting, at det er Meningen at indbygge Brændselsforslaget i de Ændringer, som den højtærede Indenrigsminister agter at stille Forslag om senere her i Tinget, saaledes at denne Lov naturnødvendigt maa falde væk, naar det andet Lovforslag er vedtaget, fordi det vil indeholde akkurat de samme Bestemmelser, som er foreslaaet i dette. Man vil ogsaa se det af Refusionsreglerne, idet disse er akkurat de samme som Aldersrentelovens Refusionsregler, det vil sige, at Forsørgelseskommunen skal refundere $\frac{3}{4}$ og Staten $\frac{7}{12}$. En Midlertidighed af denne Art er jeg naturligvis ikke nær saa bange for som den tidligere Lovs Midlertidighed.

Med Hensyn til hvem der skal have Brændsel, gøres det til Pligt for Kommunerne, ogsaa for de 123 Kommuner, som hidtil ikke har villet følge den Fri-villighedens Vej, som var tilbuddt dem, at

yde Brændselshjælp til alle Aldersrentenydere. Naar man kommer ind under Skønnet, kan der naturligvis skønnes forskelligt, ogsaa med Hensyn til, hvem af de enkelte Aldersrentenydere der skal have Brændselshjælp, og jeg ved, at mange Kommuner har skønnet paa en saadan Maade, at de gamle har faaet det mindst mulige. Derfor er det nu gjort til Pligt at yde alle Rentenydere Brændsel. Endvidere er Beløbene hævet fra 35 og 40 Kr. til 50 og 75 Kr., og naar man tager Hensyn til for det første, at Beløbene var for lave sidste Vinter, og for det andet til den Prisstigning, der har været paa de Livsfor-nødenheder, som de gamle skulde bruge, siden Loven blev vedtaget, og man ikke har anden Vej til at komme dem til Hjælp i Øjeblikket, tror jeg neppe, et eneste Menne-ske i denne Sal vil finde, at 50 og 75 Kr., henholdsvis for 1 og 2 Personer, skulde være for meget.

I øvrigt indeholder Lovforslaget Bestemmelser, som tager Sigte paa de Aldersrentenydere, der er kommet til fra 1. Oktober i Aar, saaledes at de faar forholdsmæssig Del i Brændselshjælpen. Brændselshjælpen skal ydes af Kommunerne, og det er i Lovforslaget bestemt, at den ydes som kontant Pengehjælp. Dog indeholder Loven en Bestemmelse om, at Kommunerne kan yde Brændsel i Stedet, en Bestemmelse, jeg sætter overordentlig stor Pris paa. Det var en Bestemmelse, som i den tidligere Lov var sat som Hovedformaalet, at der skulde ydes Brændsel. Nu ved jeg, at adskillige Kommuner har haft vanskeligt ved at yde Brændsel, medens andre har haft andre Vanskeligheder, og derfor har Regeringen foreslaaet, at der ydes et kontant Beløb, dog saaledes, at det stadig er overladt til Kommunerne, hvis de er i Stand til det og ønsker det, at yde Brændsel. Rent personlig er jeg en stærk Tilhænger af, at der ydes Brændsel in natura, saaledes at de gamle virkelig faar den Vare, de trænger til.

I Bemærkningerne til Lovforslaget findes en af Statistisk Departement foretagen Udregning, som anslaaer Udgiften til $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf Statens Part er $\frac{7}{12}$ eller 3 200 000 Kr. og Kommunernes 2 300 000 Kr. Det ses, at ved at benytte Aldersrentelovens Refusionsregler faar man en ganske anderledes retfærdig Fordeling af Byrden mellem Staten og Kommunerne. Man maa ogsaa erindre, at efter forrige Vinters Brændselslov maatte Kommunerne bære den meget store Part af Udgifterne. Nu anser jeg ikke de Udgifter, dette lille Lovforslag vil be-